

som vi ikke hidtil har kunnet glæde os ved. Det har været en stor Glæde og Opmuntring for mig at give Agt paa dem og se dem udvikle sig; vi har kendt dem fra de var Børn eller helt unge. De kommer her stadig væk, da der altid er noget de føler Trang til at dele med min Mand enten det nu er det, der kan kaldes godt eller ondt.

Der bliver nøje vaaget over Theologstuderter, og der er desværre dem, der vaager over dem ikke for at hjælpe dem, men for at skade dem. Jeg skal lige her tilføje et lille Eksempel, saa I vil kunne forstaa, hvor vanskelig det er for dem at begaa sig uden at blive kritiseret. Blandt de kristne Piger er der nogle her som I alle Lande, der ikke er saa tilbageholdne, som de burde være. Nu for en Tid siden var der saaledes en kristen Pige fra et af de andre Kirkesamfund herude, der kommer op til Studenternes Hjem; en af dem var naturligvis nodsaet til at gaa til Døren. Uheldigvis tiltaler hun samme Student paa Gaden en Dag. De to Tilfælde blev saa lagt sammen og en Historie lavet, og omsider bragt til Pastor Yonemura, som naturligvis blev bedrovet og vilde til Bunds i Sagen, og da alt blev undersøgt forholdt det sig som sagt, at hun havde tiltalt ham to Gange.

Undertiden naar min Mand ved, at de kan tage Tid, indbyder vi dem alle en Eftermiddag, baade dem, den forenede Kirke underholder, og dem, der faar Hjælp fra den amerikanske lutherske Mission. De er meget forskellige men alle gode nidkære Kristne. Hvad jeg synes der især taler godt for dem er, at deres Venner og Slægtninge bliver paavirkede og bliver Kristne den ene efter den anden.

De yngre Studenter, der endnu er i Mellemskolen, men som venter senere at komme ind i Theologklassen kommer her ogsaa, enten enkeltvis eller to tre ad Gangen, eller som de kaldes alle paa en Gang. De er ogsaa alle kære smaa Knægter; jeg burde maaske ikke sige smaa, Japanerne er jo smaa af Vækst. Deres Aldre er imellem 17 og 20, og de er allerede aandeligt godt udviklede. Opfordrer man nogen af dem til at holde Bøn er der ingen Nølen, den ene Bøn følger den anden; og deres Bønner vidner om, at deres Hjerter er fulde af Lov, Tak og gode Begæringer.

En af de største Glæder, min Mand og jeg har, haft herude, var da nogle af det første Hold Studenter blev ordinerede. Det var en sand Højtidssag. De var Mænd vi ligeledes havde kendt fra de var meget unge. Mr. Matsumoto som min Mand underviste i vort Hjem, indtil den theologiske Skole blev begyndt, har vi kendt i en sytten Aar. Det er saa rart at vide, at vi nu har nogle faa selvstændige japanske Præster, der har været opdraget i den lutherske Lære.

Noget, der ogsaa har været til usigelig Opmuntring for os, er, at de bliver ved at være os lige saa forbundne, som da vi havde dem i Nærheden.

Da jeg var syg ved Juletid kom der saaledes fra dem ikke alene smaa Gaver; men Brev efter Brev. Japanerne sparer ikke paa Brevskrivning. I de senere Aar har de ikke her haft Anledning til at se og tale med min Mand saa ofte, som de gerne vilde; de har saa erstattet Sagnet med at skrive Breve til ham.

En anden stor Glæde og Højtidssag havde vi, da Kirken i Kurume blev indviet. Jeg maa tilstaa, jeg havde ondt ved at holde Glædestaarer tilbage, da Pastor Yonemura besteg Prædikestolen for første Gang. Jeg tænkte tilbage paa den Tid da vi samledes i vort Hjem i to smaa Stuer, hvor der endogsaa var meget lavt til Loft, og paa den nøjsomme og ufortrødne Maade, baade Pastor og Mrs. Yonemura har fortsat Arbejdet,

indtil de nu endelig er kommen saa vidt, at de kan leve i en pæn Præstebolig ved Siden af, hvad, vi herude kalder en meget fin Kirke. Rigtignok manges Tak til alle, der har været med til at give Penge til Kirkebygning og til dem der har været med til baade ved Forbøn og Gaver at hjælpe Arbejdet frem herude.

Jeg vilde ogsaa gerne bruge Anledningen til at sende min hjerteligste Tak til alle der har været med til at opmuntre og være god imod vor kære Mr. Inadomi. Han rejste fra os og sit Land som en kær og gudfrygtig og ydmyg ung Mand, og vi haaber, at Gud og hans Børn derovre i det store Amerika vil værne om ham, saa han kan som fuldvoksen Mand kommer tilbage til os uskadt baade paa Sjæl og Legeme. Jeg haaber, at vi vil være herude at tage imod ham.

Som nogle af Eder sikkert har hørt, er der rigtignok de Missionærer, der synes vi bliver forlængere herude. Vi har jo kun haft en Ferie i 21 Aar; men vi er ikke selv i nogen Hast. Vi synes endogsaa, det vilde være urimelig at forlange Samfundet til at tage os hjem, nu, da det er saa dyrt at rejse. Og tillige er det meget vanskeligt at faa Skibsejlighed, især til Europa. De der lagde Mærke til os, da vi kom hjem for 13 Aar siden, vil huske, ikke alene at min Mand Helbred var slemt medtaget, da vi kom til Amerika, men ogsaa hvorledes han blev daarligere hele Tiden, indtil vi kom til Danmark. Hvordan han efter et halvt Aar blev rask og stærk nok til at rejse tilbage til Amerika, og rejse derovre uafsladelig i 8 Maaneder. Vi synes derfor, at skal vi herfra særlig for at samle Kræfter, saa er der ikke andet at gøre end at rejse til vort Fødeland. Vor Fortrøstning er, at den Fader, der hidtil har været os huld og trofast vil fremdeles lede os efter sin gode og velbehagelige Villie. Endnu en Gang tusind Tak til alle, der har været med til at gøre det mulig for os at blive herude saa mange Aar.

Eders i Arbejdet for Japan forbundne

Andrea Hansen Winther.

Danmark

Studentermødet paa Nyborg Strand. Nyborg, Onsdag 16. Juli. Alvor og Spøg er paa en forunderlig Maade blandet sammen paa et saadant Studentermøde som det, der nu er sluttet her paa Nyborg Strand. Samtidig med de alvorlige Oplevelser leveres der et Kammeratliv saa sundt og muntert, som det altid vil udfolde sig, hvor dansk Studentertungdom mødes. Ingen, der har set hvorledes en Dag gaar paa Nyborg Strand, kunde nogen Sinde finde paa at beskyldte den kristne Studentertungdom for at være en Samling Hængehoveder.

Et saadant Møde vil bestandigt staa som et af de smukkeste Minder for Deltagerne.

I Mandags Formiddag talte Pastor Matthiesen, Vandrup, om „Danmarks Kald til os.” Ud fra Bevidstheden om de store Op-gaver, som venter paa vort Lands Ungdom i Anledning af Genforeningen med Sønderjylland, rettede Taleren en varm Appel til de unge. De skulde undsige Akkordens Aand baade i det personlige Kristenliv og i de offentlige og politiske Forhold, saa man kunde holde op med at endelig skride til Handling, idet man under Bøn valgte Kristus til Konge. Saa vilde Freden og Genforeningen blive et Morgen-skaar for vort Fædreland.

Bagefter var der en interessant Forhandling, i hvilken man vedtog gennem „Flensborg Avis” og „Danskere” at sende Sønderjyderne følgende Hilsen: „Danske Studenter, samlede til Kristeligt Studentermøde paa

Nyborg Strand, sender de varmeste Tanker og Hilsener til alle i Sønderjylland, som kæmper tappert og ærligt for deres Danskhed i Pagt med Gud.” Om Aftenen talte Pastor Knud Lange fra Indien over Emnet: „Indtil Jordens Ende”. Det var en alvorlig Tale om Kristi Missionsbefaling til sin Menighed, den Befaling, som stadig har Gyldighed, indtil Jordens Ende er naaet, og alle Folk har haft Lejlighed til at høre Kristi Evangelium.

Tirsdag Formiddag holdt Pastor Hans Koch et fængslende Foredrag om: „Kristendommen og den sociale Revolution.” Det vilde være overordentligt fristende at gaa udførligt ind paa Pastor Kochs Tanker, men dels tillader Pladsen det ikke, dels ønsker Pastor Koch det ikke. Vi skal nøjes med at nævne, at Pastor Koch begyndte med en Skildring af Revolutionens Væsen og Aand, en Aand, som er en ganske anden end Kristendommens, selv om Kristendommen maaske nok kunde gaa ind paa en Del Enkeltheder i et revolutionært Program. Men alligevel mente Pastor Koch, at Kristendommen til syvende og sidst stod Revolutionen nærmere end det gamle kapitalistiske Samfund.

Ved Aftenmødet talte Overbibliotekar H. O. Lange om at være „I Guds Nærhed.” Det blev en alvorlig og opbyggelig Tale om den Gud, der netop er nær ved et Menneske, naar det i sin Fattigdom synes at være saa langt borte fra Gud.

Onsdag Formiddag samlede man i Nyborgs smukke Kirke, som var prydet med de dejligste røde Roser paa Stoleraderne og Prædikestolen.

Biskop Ostenfeld holdt Skriftetale over Ordet „Bliv hos os”, og derefter gik henved 300 unge til Alters.

Endelig talte Pastor Ed. Geismar ved Slutningsmødet om: „Jesus, min Herre.” Pastor Geismar opholdt sig særlig ved, at det, der binder os til Jesus som vor Herre, er dette, at han er Kærlighedens Fyrste og kalder os til Kærlighedens Tjeneste, i hvilken vi skal lære Længden og Bredden og Dybden og Højden af Kristi Kærlighed at kende, den, som dog overgaar al Kundskab.

Pastor Hans Koch føjede til som en Hilsen til Deltagerne ved Mødets Slutning det kendte Ord af Paulus: „Ikke at jeg allerede har grebet det, men jeg jager derefter, om jeg dog kunde gribe det, efterdi ogsaa jeg er grebet af Jesus Kristus, vor Herre.”

Mødets Leder, cand. theol. Tage Schack, hvem alle Deltagerne længe vil tænke paa med Taknemmelighed for dette Møde, sluttede med at fremsige Trosbekendelsen.

A. C. M. i „Natt.”

Om Regnen den regner — København, 17. Juli. Det er ikke Smaasager, den Regn, der er faldet over hele Landet i første Del af Juli. I hele Maaneden skal der normalt komme 67 Millimeter Danmark rundt; der er foreløbig — indtil den 12. — kommet 48 Millimeter, altsaa meget betydeligt over Halvdelen. April gav 13 Millimeter over Middeldnbør, Maj 28 under, Juni 1 over, og nu tegner det altsaa til, at Juli skal blive en Maaned med mere Væde end normalt.

Enkelte Landsdele har iøvrigt forlængst faaet mere Regn, end de skulde have i hele denne Maaned — det gælder saaledes Syd-sjælland og Møen. Nordsjælland har faaet netop, hvad vi burde have i hele Maaneden — til Gængæld er f. Eks. Nordjylland sluppet med at faa kun halv saa megen Regn, som der tilkommer det i en hel Sommermaaned.

Mest Regn fik i sidste Uge Espergærde — ikke mindre end 60 Millimeter, heraf kom de 51 paa een Dag.

Det er jo Tordenbyernes Tid. København slap med 12, Lyng-

by med 8 og Bagsværd med 6 Millimeter Regn, men naar Meteorologerne næste Uge lader høre fra sig, vil det sikkert vise sig, at de 28 Millimeter Regn, vi fik for lidt i Maj, rigeligt er opvejet, og saa er der endda et Stykke Tid til den 1. August.

14. Juli Stemming i Københavns Gader. Bastilledagen satte ogsaa sit Præg paa det københavnske Gadeliv.

Ved 6-Tiden om Eftermiddagen drog en Trup paa ca. et Hundrede franske Matroser gennem Byen. I Spidsen førte de en lille Pige i Elsasser-Dragt — ved Siden af hende bar to Matroser hver et Flag, Trikoloren og Dannebrog. Matroserne sang ustandseligt — man hørte paa Stemmerne, at det var et sejrende Folks Begejstring, som her fik Luft. Et Par af Matroserne havde Fyrværkerirevolvere, som de jævnlige affyrede.

Folk paa Gaderne blev uvilkaarligt revet med af Fransk-mændenes Feststemning. Der blev vinket til Demonstrationstoget, og der blev kastet Blomster til det fra Vinduerne.

Udenfor Gesandtskabets Bygning paa Trondhjemsplads stillede Matroserne sig op og sang med blottede Hoveder „Marseillais”. Og medens Flagene sænkedes, raabte Matroserne Hurra baade for Frankrig og Danmark. Fra Gesandtskabshygningens Vinduer kastede Damer Blomster ned.

Matroserne fastgjorde Buketterne til deres Flagstænger og under Sang, Hurraraab og Glædesknud drog Toget videre gennem Strøget ind i Tivoli. „Natt.”

Et pinligt Optrin paa Raadhuspladsen. De Tusinder af Københavnerne, der Aftenen den 14. Juli under Sang og Hurraraab ledsagede de franske Matroser fra Tivoli, blev paa Raadhuspladsen, ud for „Landsoldaten” Vidne til en pinlig og uhyggelig Affære, en Affære, der synes i lige høj Grad fornærmelig for Frankrig som for Danmark. De franske Matroser bekransede under stor Jubel „Landsoldaten” medens Folk sang og med begejstrede Raab hilste Frankrig. Pludselig saas, efter hvad de nærmeststaaende beretter, en ganske ung Mand, der var iført norsk Kadet- eller Underofficer-uniform, gribe fat i Trikoloren og forsøge at knække Fanestangen.

I samme Sekund forstummede Sangen, og et Tusindstemmig Protestraab lød over Pladsen.

Det lykkedes den unge Mand at flygte med Fanen, men udfor Hotel Dagmars Hovedindgang fangede de franske Matroser ham, og i midre end et Øjeblik var han slaaet i Stenbroen.

I en yderst medtaget, bevisløs Tilstand blev han af nogle Folk haaret ind i Hotellet, hvorfra Ambulancen nogen Tid efter hentede ham.

Optrinet gjorde et mere end pinligt Indtryk, og det maa kun paa det alvorligste beklages, at Fremmede har misbrugt dansk Gæstfrihed paa saa betænkelig en Maade.

Da de franske Matroser med den tilbageerobrede Fane mellem sig, forsvandt fra Raadhuspladsen, fik de et velment dansk Hurra med paa Vejen.

Hvordan 3. Zones Rømning gled ud af Fredstraktaten. Det skyldes en Sekretærs Skødesløshed. „Ribe Stifts-Tidende,” som er særdeles vel underrettet om sønderjydske Forhold, erfarer fra bedste Kilde, at Bestemmelser om 3. Zones Rømning er gledet ud af Fredstraktaten — ved en Sekretærs Skødesløshed. I den oprindelige Traktat faldt Rømningsområdet sammen med Afstemningsområdet ned til Slien—Rheide Aa—Trenen—Ejderen. Alle 3 Zoner skulde rømmes og undergives Folkeafstemning.

Nu har man blot slettet hele 3. Zone og slaaet en Strøg over

den Del af Fredstraktaten, der indeholdt Bestemmelserne om Landet mellem Langballekov—Søholm Aa og Sli—Ejder. Lægger man Traktatudkastet af 7. Maj ved Siden af Udcastet af 16. Juni, kan man skønne over, hvorledes der er gaaet til Værks.

Saaledes forstaa man ogsaa, at Rømningsbestemmelserne er opretholdt i Firemandsraadet, af Clemenceau undertegnede Følge-notat af 16 Juni, hvori det hed:

„Efter Anmodning af den danske Regering er der fastsat Bestemmelser om at lade Lnadomraadet til Ejderen og Slien rømme af de tyske Tropper og de høje preussiske Embedsmænd.”

Men er Rømningsbestemmelserne paa denne Maade gledet ud af Fredstraktaten, er det klart, at 3. Zones Rømning kan opnaas igen, dersom Kravet rejser med Styrke fra dansk Side. Og dette bør ske, hvor utilbøjelig end Hr. Erik Seavenius maatte være til at virke herfor.

Vore Mejeri før og under Kri-gen. København, den 8. Juli 1919. Udvalget for Mejeri-Statistikken har udsendt en udførlig og meget interessant Beretning for Aaret 1918, der har staaet i Regulerings Tegn og i høj Grad har været præget af de abnorme Tilstande, som Krigen har skabt. Som Hovedresultat af de Oplysninger, Beretningen giver, kan fremhæves, at Mælkemængden her hjemme under Krigen er formindsket med henved Halvdelen af, hvad den var før 1914, nemlig fra 2,72 Mill. kg. til 1,39 Mill. kg.

Der er her i Landet ca. 1200 Andelsmejerier, og af disse omfatter den opgivne Beretning 752 Mejerier, hvilket Tal er lidt større end de foregaaende Aars. Antallet af Leverandører er gennemsnitligt 145 pr. Mejeri, eller meget nær det samme som i 1917, men derimod er Antallet af Køer pr. Mejeri dalet fra 836 til 751, og den gennemsnitlige Mælkemængde pr. Kø aarlig er dalet fra 2412 kg. til 1843 kg. Den indvejede Mælkemængde pr. Mejeri er som Følge deraf fra 2,03 Mill. kg. dalet ned til 1,39 Mill. kg.

Derimod er Driftudgifterne steget fra 1681 Øre til 2563 Øre pr. 1000 kg. Sødsmælk. Forbruget af kg. Mælk til kg. Smør var i 1917 25 kg. og i 1918 25,2 kg., altsaa ret uforandret. Smørprisen har i Gennemsnit været 475,5 Øre pr. kg. imod 345,9 Øre i 1917, og Prisen for Sødsmælk er steget fra 34,4 Øre pr. 2 kg. til 53,3 Øre. Brændselsudgiften for Mejerierne er pr. 1000 kg. Mælk fra 1914 til 1918 steget fra 102,4 Øre til 562,5 Øre, altsaa betydeligt mere end 5 Gange saa meget.

Med Hensyn til Nedgangen i Kvægbesætningerne oplyser Beretningen, at det Antal Køer, der den Gang var medoptaget, i 1914 var 1,31 Mill., medens Antallet i 1918 var sunket ned til 1,2 Mill. Denne store Nedgang af henved 22 Procent skyldes vel hovedsagelig Fodermangelen, men ogsaa for en ikke ringe Del de høje Priser paa Kreaturer til Eksport og til Slagtning, som har fristet Landboerne til at sælge.

Alt i alt en sørgelig Statistikk, men samtidig en belærende og advarende.

Dannerhøj-Mødet. Det aarlige politiske Sommermøde paa Dannerhøj Søndag den 6. Juli var besøgt af 5—6000 Mennesker. Folketingsmand Klaus Bernsten gav en Oversigt over de vigtigste af de politiske Spørgsmaal, der er oppe i Tiden og har været det under Krigen. Landstingsmedlem Frk. Marie Christensen talte om Skole og Hjem.

Sidste Taler var Folketingsmand Pinstrup, der talte om Landbrugets Stilling under Krigssituationen og dets fremtidige Kaar.

Den personlige Friheds Værn. Et Diskussionsmøde om Forbuds-

bevægelsen. „Den personlige Friheds Værn.” havde til Aftenen den 8. Juli foranstaltet et offentligt Møde i „Folkets Hus” paa Enghavevej, Kbhn.

Landsforeningens Formand, Professor Weis aabnede Mødet og gav Ordet til Aftensens Foredragsholder, Fru Lyeinka Hansen, der i sin Tid deltog i Afholds- og Arbejderbevægelsen herhjemme og som senere har opholdt sig en Aarrække i Amerika.

Ud fra sine Eerfaringer i Amerika talte Fru Lyeinka Hansen energisk mod Forbudstanken, idet hun betoned, at Frisind er nødvendigt paa Fremskridtets Bane. Forbud hemmer Menneskeslægtenes Udvikling. Det er en ren Misforstaaelse, at det skulde kunne højne Moralens. I Amerika har Forbudet avlet Hykleri og Omgaaelser. Forbud virker i modsat Retning af, hvad der er tilsigtet. Frie, tænkende Mennesker skal ikke have Børnepiger.

Foredraget modtoges med stærkt Bifald.

Professor Weis takkede Fru Lyeinka Hansen, fordi hun var gaaet ud fra Sagens simple Kerne: det uværdige i at sættes under Formynderskab ved Forbuds-tvang. I et Land, hvor man har tilkæmpet sig politisk Frihed, skulde man ikke gerne sætte Friheden over Styr.

Med Professor Weis som Dirigent udspandt der sig nu en længere Diskussion.

Agent Carl E. Hansen talte for Forbud væsentlig ud fra den Betragtning, at det uden Forbud i Regelen ikke er muligt at holde dem, der før har været hengivne til Spiritus, fast i Afholdsbævegelsen. De, der gik imod Forbudet, gjorde — uden at tænke derover — Synd mod Medmennesker.

Forbudsvener og Forbudsmodstandere havde skiftevis Ordet i Løbet af Aftenen.

Dødsfald. København, 16. Juli. Fhv. Generaldirektør for Statsbanerne G. C. C. Amt er afgaaet ved Døden, 72 Aar gl.

— Efter et længere Sygeleje er Dispaehør Viggo Middelboe i København Lørdag den 12. Juli afgaaet ved Døden, 50 Aar gammel.

— Viborg, 9. Juli. I Middags er Lensgreve Ludvig Petersdorff til Sødal og Roepstorff afgaaet ved Døden paa Sødal ved Viborg, omtrent 85 Aar gl. Lensgreven var den sidste Officer fra Hestgarden.

FARM GODTKØB.

220 Acres, Lerjord, 210 kan dyrkes, 150 dyrket, 35 svært Tømmer, 4 Mil til Jernbaneby, gode Veje, skandinavisk Settlement, Mejeri, Poststue, Telefon. Udmarkert dyrket, Brønd, Vandværk, Vandløb i Græsangene, gode Indhegninger, velholdte Bygninger, sælges samlet eller 60—80 eller 140 Acres. Ejeren ønsker at trække sig tilbage. Avlen er bedre end Gennemsnit. Prisen iberegnet af Avl meget rimelig. Øjeblikkelig Overtagelse. Liberale Vilkaar. Skriv efter Fotografier, fuldstændig Beskrivelse og Liste af andre Farme. BILLES LAND CO., Durand, Wis.

FOR GAMMEL TIL FARM-ARBEJDE.

God 120 Acres Farm, 3 Mil fra Jernbaneby, kun 50 Mil fra Tivoli-byerne. Kun \$10,500 for hurtig Handel. Lette Vilkaar.

A. H. WEINHARDT, Kasserer, Dresser Jct., Wis.

GODTKØB PAA 160 ACRES.

Avl, Besætning, Maskiner, ved Overtagelse. Kun 5 Mil fra Soo Line By i St. Croix Co., nær to Ostefabrikker, ved Hovedvej. Fuldstændigt Sæt „Frame”-Bygninger i god Stand; Brønd, Vindmølle og mindre Frugter. 120 A. Ager, frugtbar Jordbund, al Avl, indbefattende Majs, Kartoffler, Hvede, Havre, Rug, Kløver og Alfalfa. Ogsaa 4 gode Farmhuste, 7 Køer, 5 Kvier, 1 Okse, Tyr, fuldstændigt Sæt Maskineri. Kun \$12,000 for det hele. Paa Vilkaar hvis ønskes. Besøg mig eller skriv efter stor Liste over Farme.

Jean A. Sleeper, Kasserer, Osceola State Bank, Osceola, Wis.

TIL SALG.

Farmland i No. Central Wisconsin fra \$10 til \$75 pr. Acre. GEORGE PETERSON, New Auburn, Wis.